

D ō v o d y:

Žalobník uplatňoval žalobou, podanou u okresného súdu v M., oddelenia pre pracovné spory, proti žalovanej banke Č. filiálke v M. jednak nárok na zaplatenie odmeny za práce prez čas, konané u banky S., filiálky v M., na tom základe, že žalovaná banka je za túto pohľadávku zodpovedná ako prejímateľka obchodu filiálky banky S. v M., jednak nárok na odmenu za práce prez čas v sume 3.400 Kč a na požitky na výpovednú lehotu v sume 14.400 Kč, ktoré mu je žalovaná strana povinná platiť ako jeho zamestnávateľka.

Pracovné súdy sú podľa § 1 zák. čis. 131/1931 Sb. z. a n. výlučne príslušné rozhodovať o sporoch z pracovného, služebného alebo učebného pomeru, založeného súkromnoprávnou smluvou, vzniklých medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Spor, oprený o zodpovednosť na základe prevzatia obchodu, nie je takým sporom. Je tu preto daná sporu prekazajúca okolnosť podľa bodu 1 § 180 Osp., ktorej si všima dovolací súd podľa odst. 2 § 35 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. a § 540 Osp. z úradnej povinnosti. Bol preto spor o tomto žalobnom nároku podľa § 182 Osp. zastavený.*)

Pokiaľ bol rozsudkom odvolacieho súdu zamietnutý žalobný nárok, vznesený proti žalovanej banke Č., filiálke v M., z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovanej strany, nespoznal Najvyšší súd zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu bol zmenený, zrušený alebo rozviazaný (srov. rozh. Úr. sb. č. 2011).

Dotyčne sťažnosti proti pripusteniu vedľajšej intervencie banky S. prijal Najvyšší súd správne dôvody odvolacieho súdu, avšak vypustil z nich časť, týkajúcu sa nepoužitia včasného opravného prostriedku proti vzneseniu o pripustení vedľajšej intervencie.

Čís. 15472.

V zúčtování vkladu komanditisty na jeho dluh u komanditní společnosti na běžném účtu jest spatřovati vrácení v k l a d u.

(Rozh. ze dne 7. října 1936, Rv I 2329/34.)

Žalovaný byl komanditistou firmy bankovní společnosti N. Když vystoupil, činil jeho komanditní vklad 50.000 Kč, jenž mu také byl vyplacen. K věřitelům společnosti patřil zemřelý otec žalobkyně s pohledávkou ze svého vkladu u společnosti. Žalobkyně (dědička) tvrdíc, že za zaplacení této pohledávky ručí žalovaný s komanditním vkladem 50.000 Kč, domáhá se jeho zaplacení na žalovaném. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Žalovaný přiznal, že svůj vklad obdržel zpět a sice část zúčtováním na svůj dluh u společnosti a část hotově. Avšak takové splacení podílu jest dle

*) Vid' teraz čl. IX. zák. č. 161/1936 Sb. z. a n.

čl. 165 obch. zák. nepřipustné, poněvadž komanditista ručí třetím osobám celým tímto podílem za závazky společnosti. Žalobkyně má proti firmě bankovní společnost N. pohledávku ve výši nejméně 50.000 Kč, částku to, kterou složil žalovaný jako podíl komanditisty, žalovaný z této firmy vystoupil a jeho podíl byl mu bez ohledu na závazky firmy vůči jejím dlužníkům vydán. Prvý soud zjistil a proto právem vyslovil, že podle čl. 165, 172, 130, 146 obch. zák. ručí žalovaný do výše svého vkladu věřiteli, v tomto případě žalobkyni, po dobu 5 roků od výmazu komanditisty z obchodního rejstříku a odsoudil žalovaného ve smyslu těchto ustanovení podle žalobní prosby.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Jest schváliti názor nižších soudů, že v zúčtování částky vkladu žalovaného jako komanditisty u firmy bankovní společnost N. na jeho dluh u jmenované firmy na běžném účtu jest spatřovati vrácení této části vkladu; neboť vrácením vkladu nelze rozuměti jen hotové jeho vyplacení v penězích, nýbrž i každé opatření, kterým se komanditistovi poskytnou části společenského jmění tak, že se tím zmenšuje jeho vklad a tím fond společnosti sloužící k uspokojení věřitelů společnosti. Sem patří i použití vkladu komanditisty k uhrazení jeho dluhu. Na věci nemění nic, že věřitelkou komanditisty a tudíž příjemkyní dluhovaného platu byla komanditní společnost sama, neboť zúčtováním vkladu komanditisty na jeho dluh v komanditní společnosti zanikla pohledávka této proti komanditistovi a o tuto majetkovou hodnotu byl fond společnosti zmenšen. Že platnosti vrácení vkladu komanditisty zúčtováním na jeho dluh u komanditní společnosti nebránil předpis čl. 165, odst. 2, vychází již z toho, že vklad byl vrácen až po vystoupení komanditisty, když tudíž společenský poměr mezi komanditistou a komanditní společností již netrval. Vrácení vkladu komanditistovi mělo jen ten účinek, že vystoupil komanditista, který podle čl. 146, 172 obch. zák. za závazky komanditní společnosti vzniklé před jeho vystoupením ze společnosti ručí po dobu pěti let po výmazu komanditisty z obchodního rejstříku, neplatí podle povahy závazku kratší zákonná lhůta promlčecí, ručí od doby vrácení svého vkladu věřitelům společnosti přímo, a to až do výše vráceného vkladu.

Čís. 15473.

K výkladu § 112 konk. ř.

Předmětem sporu o popřenou pohledávku může býti jen to, co bylo předmětem zkoumání při zkušebním roku, vyjma změny a doplňky přípustné podle § 112, odst. 1, posl. věta konk. ř.

(Rozh. ze dne 7. října 1936, Rv I 2409/34.)